

FSD3072 OMAISHOITO JA ANSIOTYÖ 2008-2009

FSD3072 INFORMAL CARE AND EMPLOYMENT 2008-2009

Tämä dokumentti on osa yllä mainittua Yhteiskuntatieteelliseen tietoaarkistoon arkistoitua tutkimusaineistoa.

Dokumenttia hyödyntävien tulee viitata siihen asianmukaisesti lähdeviitteellä.

Lisätiedot: <http://www.fsd.uta.fi/>

This document forms a part of the above mentioned dataset, archived at the Finnish Social Science Data Archive.

If the document is used or referred to in any way, the source must be acknowledged by means of an appropriate bibliographic citation.

More information: <http://www.fsd.uta.fi/>

Detta dokument utgör en del av den ovannämnda datamängden, arkiverad på Finlands samhällsvetenskapliga dataarkiv.

Om dokument är utnyttjat eller refererat till måste källan anges i form av bibliografisk referens.

Mer information: <http://www.fsd.uta.fi/>

H: No minkälainen niinku tavallaan asia se isän auttamisen alottaminen, niinku sinulle henkilökohtaisesti oli, että oliko se niinku päätös vai tuliko se luonnostaan sillä tavalla?

Heimo: Ei, se tuli ihan luonnostaan. () Kun sen, sen tiesi, tiesi tuota, että ei siitä tule yhtään mitään, että ei se tuota, ei se tuota, tee siivoushommia, eikä niitä pyykinpesu, eikä niitä ruokahuoltoon liittyvää, kotona niitä hommia ei tee.

H: No mitä isä on sitten tykänny siitä teijän auttamisesta?

Heimo: No kyllä se on tykänny. Välillähän, välillähän niinku kokeiltiin tuota, et siellä kävi siivoojakin ulkopuolelta, mut ei. Ehkä se tietysti nuukana miehenä ajatteli, et se oli vähä kallista ja ei se tykänny ku sinne tuli vieraita ihmisiä. Et sitä kokeiltiin, mutta se ei, sitä ei todettu sen kannalta hyväksi. Meillehän se ois ollu ihan hyvä, mutta.

H: Niin joo, se oli silloin ostettua siivouspalvelua.

Heimo: Joo.

H: No mikä tavallaan sitten saa niinkun jatkamaan sitä isän auttamista, mikä juttu siinä?

Heimo: **No, pitäähän se nyt ihmisistä pitää huolta.** Hyvänen aika, sehän on ihan selvä asia, että ja tietysti varmaan, että en mä nyt siitä ajattele sillälaila ollenkaan, mutta tuota niin, totta kai siinä tulee annettua sitte omillekki lapsille esimerkki, että pitäähän se tota. Öö, vaimolla on kanssa vanha äiti, mut ei hän, ei tota, ei käyvä siellä sillälaila ollenkaan, mutta että ihan samalla lailla siitä kanssa pietään huolta ja kysellään aina ja käyvään sitte tekemässä sille kans semmosia hommia, mitä nyt ei vanha ihminen saa itekseen tehdä.

H: Onks hänkin tässä aluella asuu?

Heimo: Joo, [kotikaupungissa] asuu, mutta se ei oo ollenkaan niinkö sama asia. Siellä vaan käyvään joskus jotaki verhoo laittamassa ja semmosta. ()

H: No onko isän kunto niinku muuttunu tässä viime vuosina, että onko se avuntarve lisääntyny?

Heimo: Ei oikeestaan. Ei se, se ei oo tuota ei oo sillai. Terveys ei oo muuttunu. () Kun se ei ole koskaan tehny niitä kotihommia, niin, niin tuota ja jos ei siellä, niinku joskus on tullu vähän pitempiä taukoja, että ei olla käyty, on ollu jotaki esteitä, niin ei se tee siellä yhtään mittään niitä asioita, että sen takia siellä yritetään sitte käyäkki sen, vähintään sen kakski kertaa viikossa, että se nyt ei ihan mahottomaksi mene sitte.

H: Harmittaako häntä itteään sitte se, jos on koti vähän epäsiisti?

Heimo: Ei, ei yhtään. Ei. Ei se sillälaila sitä asiaa.

H: Mutta on kuitenkin tyytyväinen siihen, että kun te käytte siivoon.

Heimo: On. On joo.

H: No miten tässä auttamissuhteessa, niin koetko henkilökohtaisesti sitten koskaan semmosta riittämättömyyttä tai uupumusta tai?

Heimo: Joo, kyllähän se joskus tietysti niinku, töissä on kovilla ja muuta, niin kyllähän se tietysti joskus vähä, mutta ei se nyt niin, se nyt ei niin suuri rasite oo sillai, että ei se mikään mahdottomuus ole.

H: Kuinka kauan noin tunteina, sitten aina viikolla esimerkiks?

Heimo: Ku mä käyn viikolla, niin se on varmaan tunti, niin mää saan jo siinä ajassa niin paljo aikaan.